

1131-898

Ontwerp-beschikking

Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Datum

27 juni 2006

Nummer

Onderwerp

Rivier de Maas; Wet verontreiniging oppervlaktewateren; ontwerp-beschikking voor het verrichten van lozingen in het kader van de uitvoering van het cluster Meers-Maasband-Urmond van het plan Grensmaas in de gemeente Stein.

Inhoudsopgave.

1. AANHEF	2
2. BEGRIPSBEPALING	2
3. OVERWEGINGEN	3
3.1. Algemeen	3
3.2. Beleidskader	4
3.2.1. Waterkwaliteitsbeleid	4
3.2.2. De waterkwaliteitsdoelstelling van de Maas	5
3.2.3. Actief bodembeheer Maas	5
3.2.4. Beleidsstandpunt verwijdering baggerspecie	6
3.2.5. Immissietoets	8
3.3. Overwegingen met betrekking tot de Wvo-vergunningplichtige activiteiten	8
3.3.1. Overwegingen met betrekking tot de dekgrondberging	8
3.3.1.1. Afweging ABM	9
3.3.1.2. Afweging Bvb	11
3.3.1.3. Afweging immissietoets	12
3.3.1.4. Verspreiding van verontreiniging (visueel) tijdens storten	13
3.3.1.5. Monitoring	13
3.3.2. Overwegingen met betrekking tot de tijdelijke depots	14
3.3.2.1. Dekgrond	14
3.3.2.2. Hoogwater	14
3.3.3. Overwegingen met betrekking tot het opvullen van een voormalige grindwinning in de locatie Meers.	15
3.3.4. Overwegingen met betrekking tot het lozen van restwater	15
3.3.5. Overwegingen met betrekking tot de overige voorschriften	16
3.3.5.1. Kwaliteitsplan	16
3.3.5.2. Logboek grondstromen	16
3.3.5.3. Melding aanvang en beëindiging werkzaamheden	16
3.3.4.4. Aanwijzen contactpersoon	16
3.3.6. Overwegingen met betrekking tot de overige activiteiten	16
3.3.7. Overwegingen met betrekking tot het Milieueffectrapport ten behoeve van de dekgrondbergingen	17
4. PROCEDURE	17
4.1. Algemeen	17
4.2. Coördinatie met de Wet milieubeheer	17
4.3. Coördinatie hoofdstuk 14 Wet milieubeheer	18
5. SLOTOVERWEGING	18
6. BESLUIT	18
7. VOORSCHRIFTEN	19
8. ONDERTEKENING	22
9. MEDEDELINGEN	22
10. EXPEDITIE	22

DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT

1. AANHEF

Op 1 februari 2006 heeft de hoofdingenieur-directeur van de dienst Limburg van Rijkswaterstaat een aanvraag ontvangen om een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo), ingediend door het Consortium Grensmaas BV gevestigd aan de Sint Antoniusstraat 10 te Panheel.

De aanvraag heeft betrekking op een vergunning op grond van artikel 1, eerste en derde lid, Wvo, voor het verrichten van lozingen in het kader van de uitvoering van het cluster Meers-Maasband-Urmond van het plan Grensmaas in de gemeente Stein. De aanvraag is in behandeling genomen onder nummer DLB2006/1175.

Bij brief van 17 maart 2006, ontvangen op 21 maart 2006 en geregistreerd onder nummer DLB2006/2892, is de aanvraag verduidelijkt.

2. BEGRIPSBEPALING

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. 'de waterkwaliteitsbeheerder': de hoofdingenieur-directeur van de dienst Limburg van Rijkswaterstaat (adres: Avenue Ceramique 125 te Maastricht, postadres: postbus 25 te 6200 MA Maastricht);
- b. 'Beleidsnotitie actief bodembeheer Maas (ABM)': beleid inzake het omgaan met diffuus verontreinigde weerdgrond in het riviersysteem, opgesteld door de provincies Limburg, Noord-Brabant en Gelderland en door het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, Directoraat Generaal Rijkswaterstaat, Directie Limburg. Vastgesteld door de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat op 14 mei 2003;
- c. 'Vierde Nota Waterhuishouding (NW4)': Regeringsbeslissing van december 1998 welke de hoofdlijnen omvat van het ten aanzien van de landelijke waterhuishouding te voeren beleid voor de periode 1998 - 2006;
- d. 'herverontreinigingsniveau (HVN)': kwaliteit van het sediment dat bij overstroming door de rivier zelf in de weerden wordt afgezet;
- e. 'bodemgebruikswaarde (BGW)': risiconiveau (van stofconcentratie) dat per gebruiksfunctie is vastgesteld en waarvoor geldt dat daaronder geen onaanvaardbare risico's voor de desbetreffende functie worden verwacht;
- f. 'Beleidsstandpunt verwijdering baggerspecie (Bvb)': beleid inzake de verwijdering van baggerspecie voor de korte en middellange termijn en richtlijnen voor nieuwe baggerspeciestortplaatsen ter bescherming van bodem en grondwater van de Ministers van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu en Verkeer en Waterstaat van 13 oktober 1993;
- g. 'leeflaag': bovenste laag van de bodem die in contact staat met de omgeving. De leeflaag voorkomt contact met de verontreiniging. De dikte en de milieuhygiënische kwaliteit van de leeflaag worden afgestemd op de bodemgebruiksvorm;
- h. 'weerdgrond': alle niet-vermarktbaar grond die vrijkomt bij inrichtingsmaatregelen in het zomer- en winterbed van de Maas;
- i. 'klasse-indeling waterbodem': het toetsingskader voor de beoordeling van waterbodemverontreiniging is vastgelegd in de Vierde Nota Waterhuishouding. De volgende klasse-indeling wordt gehanteerd:

- klasse 0: gehalten kleiner dan streefwaarde
 - klasse 1: gehalten kleiner dan grenswaarde
 - klasse 2: gehalten kleiner dan toetsingswaarde
 - klasse 3: gehalten kleiner dan interventiewaarde
 - klasse 4: gehalten groter dan interventiewaarde;
- j. 'locatie': onderdeel van het plan Grensmaas;
- k. 'cluster': meerdere locaties van het plan Grensmaas tezamen die in het kader van de uitvoering een eenheid vormen. In het plan Grensmaas worden vijf clusters onderscheiden, waarvan cluster Meers-Maasband-Urmond als cluster 4 wordt beschreven.

3. OVERWEGINGEN

NB: In dit document en onderliggende rapportages worden de volgende begrippen voor een baggerspecieberging gebruikt: dekgrondberging, kleiberging, berging voor niet vermarktbaar grond en baggerspeciedepot.

3.1. Algemeen

Het cluster Meers-Maasband-Urmond vormt een onderdeel van het Grensmaasproject en aangezien de uitvoering van dit cluster niet los kan worden gezien van het totale project hebben de bevoegde instanties, waaronder ik, dit project in haar totaliteit en integraal beoordeeld. Zie hiervoor het 'algemeen deel', behorend bij deze vergunning.

Het cluster Meers-Maasband-Urmond ligt tussen kilometer 29,3 en 38,2 op de rechteroever van de Maas. Ter plaatse vindt een verlaging van het winterbed (stroomgeulverbreding, realiseren nevengeul en weerdverlaging) plaats, er wordt een dekgrondberging aangelegd ten westen van Meers tussen de weerdverlaging en de kade en in een deel vindt natuurontwikkeling (onvergraven natuur) plaats. In de dekgrondberging wordt weerdgrond, en de daarin aanwezige stoorlagen, afkomstig van het cluster Meers-Maasband-Urmond gestort. Een deel van de dekgrond wordt gebruikt om een voormalige grindwinning op de locatie Meers op te vullen. Het toutvenant wordt verwerkt in de installatie die ten noordoosten van Meers aanwezig is. Bij de locatie Urmond wordt een puntverontreiniging met mijnslik verwijderd.

Het cluster Meers-Maasband-Urmond ligt niet geheel in het Wvo-beheersgebied van de Maas, zijnde een gebied dat regelmatig overstroomt, dat is aangegeven op werkkaarten (nummer DLB2004/1370 van 13 februari 2004); ter plaatse van de locatie Maasband ligt een deel van het projectgebied buiten het huidige Wvo-beheersgebied. In het POL/MER Grensmaas, dat vastgesteld is op 1 juli 2005, is het ruimtebeslag voor de uitvoering van de maatregelen vastgelegd, waaronder het gebied van en rond de uit te voeren maatregelen dat in de nabije toekomst oppervlaktewater zal worden. Gelet op de status van het POL/MER Grensmaas ben ik van mening dat dit besluit de begrenzing van de werkkaarten overruled en acht ik mij bevoegd tot het verlenen van een Wvo-vergunning voor het gehele projectgebied (voor zover het POL/MER Grensmaas dat 'aanwijst' als toekomstig oppervlaktewater).

3.2. Beleidskader

3.2.1. Waterkwaliteitsbeleid

Het landelijk te voeren waterkwaliteitsbeleid staat aangegeven in NW4; deze nota is geschreven voor de periode 1998-2006. De hoofdlijnen zoals verwoord in het Indicatief meerjarenprogramma water 1985-1989 zijn in deze nota overgenomen. De beleidsuitgangspunten ten aanzien van lozingen zijn gebaseerd op vermindering van de verontreiniging en op het stand-still-beginsel.

Het uitgangspunt vermindering van de verontreiniging houdt in dat de verontreiniging, ongeacht de stofsoort die wordt geloosd, zoveel mogelijk wordt beperkt. Dit betekent dat proceskeuze en interne bedrijfsvoering hierop zoveel mogelijk moeten worden afgestemd. Indien een wezenlijke saneringsinspanning (bv. het bouwen van een zuiveringsinstallatie) noodzakelijk is, wordt afhankelijk van de stofsoort de emissie-aanpak ofwel de waterkwaliteitsaanpak gevolgd.

De emissie-aanpak houdt in dat onafhankelijk van de te bereiken waterkwaliteitsdoelstelling een inspanning moet worden geleverd om verontreiniging te voorkomen. Voor zwarte-lijst-stoffen bestaat dit uit toepassing van de best bestaande technieken (BBT). Voor de overige stoffen, stoffen die qua eigenschappen relatief schadelijk zijn, is een saneringsinspanning vereist door toepassing van de best uitvoerbare technieken (BUT). Op grond van de geldende waterkwaliteitsdoelstellingen kunnen naast de toepassing van BUT/BBT eventueel verdergaande maatregelen worden geëist.

Ingevolge artikel 7, lid 5, Wvo, juncto artikel 8.11, lid 3, Wm, worden in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan een vergunning de voorschriften verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken, als bedoeld in de Europese richtlijn EU 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, worden toegepast. BBT en BUT, als opgenomen in het Nederlandse waterkwaliteitsbeleid, voldoen minimaal aan deze best beschikbare technieken, waarmee zowel BBT/BUT als best beschikbare technieken overeen komen met het begrip stand-der-techniek en daarmee invulling geven aan het begrip ALARA (As Low As Reasonably Achievable).

De waterkwaliteitsaanpak wordt gevolgd voor relatief onschadelijke verontreinigingen. Dit zijn van nature in het oppervlaktewater voorkomende stoffen met een geringe mate van toxiciteit (bv. chloride en sulfaat). De mate waarin maatregelen ter beperking van de lozingen van deze stoffen moeten worden genomen, is primair afhankelijk van de waterkwaliteitsdoelstellingen.

Het stand-still-beginsel voor zwarte-lijst-stoffen houdt in dat emissies van deze stoffen, gerekend over een bepaald beheersgebied, niet mogen toenemen. Voor de

overige stoffen geldt dat de waterkwaliteit niet significant mag verslechteren, hetgeen inhoudt dat de waterkwaliteitsdoelstellingen in beginsel niet mogen worden opgevuld.

De zorg voor de kwaliteit van het oppervlaktewater strekt zich tevens uit tot de zorg voor de kwaliteit van de waterbodem dan wel het bodemsediment. Voorkomen van verspreiding van stoffen uit de (water)bodem en verbetering van de kwaliteit van de waterbodem vindt primair plaats door toepassing van het uitgangspunt "vermindering van de verontreiniging".

3.2.2. De waterkwaliteitsdoelstelling van de Maas

Voor alle oppervlaktewateren geldt als waterkwaliteitsdoelstelling het realiseren binnen de planperiode van NW4 (1998-2006) van een minimumkwaliteitsniveau, uitgedrukt als het Maximaal Toelaatbaar Risiconiveau (MTR) voor een reeks van stoffen. Het bereiken van de streefwaarde is als lange-termijn-doelstelling richtinggevend. In het "Beheersplan voor de Rijkswateren 2005-2008" zijn aan de verschillende watersystemen functies toegekend, met aanvullende functiegerichte waterkwaliteitsdoelstellingen. Voor de Maas is vastgelegd dat de waterkwaliteit voldoet aan de doelstelling water voor zalmachtigen of karperachtigen, dat de waterkwaliteit lokaal voldoet aan de doelstelling voor zwemwater en dat de Maas voldoende water van voldoende kwaliteit levert voor de drinkwatervoorziening. In deze vergunning wordt getoetst of de activiteiten te verrichten in het kader van het cluster Meers-Maasband-Urmond van het plan Grensmaas de functies van de Maas nadelig beïnvloeden.

3.2.3. Actief bodembeheer Maas

Aanvullend op de kaders van NW4 is het beleidskader "Actief bodembeheer Maas" ontwikkeld. ABM voorziet in een integraal (regionaal) (water)bodembeheerbeleid. De hoofdlijnen van dit beleid zijn de saneringsdoelstelling voor de Maas, de verwerkingsopties voor de toepassing van vrijkomende weerdgrond bij de uitvoering van inrichtingsmaatregelen en de afwegingsmethode voor de keuze tussen de verschillende verwerkingsopties.

De samenhang tussen deze hoofdlijnen is als volgt. Bij de ontwikkeling van plannen voor herinrichtingsprojecten dient het gedachtegoed van ABM toegepast te worden. Hierbij is ABM volgend op de herinrichtingsprojecten (blz. 60, ABM). Dat wil zeggen dat bij de toepassing van ABM uitsluitend gekeken wordt naar de oplossingen die binnen (de doelstellingen) van het herinrichtingsproject passen. Op basis van de afwegingsmethode voor de keuze tussen de verschillende verwerkingsopties worden de milieu-effecten en kosten van verschillende verwerkingsopties inzichtelijk, op basis waarvan een keuze gemaakt kan worden tussen de verschillende verwerkingsopties:

- a. bodem blijft bodem;
- b. bodem wordt bouwstof;
- c. hergebruik na bewerking;
- d. storten in plassen/kleischermen/depots;
- e. storten in (baggerspecie)stortplaatsen.

Bij alle verwerkingsopties dient voldaan te worden aan de saneringsdoelstelling voor de Maas, zijnde HVN voor de gebieden die regelmatig overstromen en BGW voor de overige gebieden.

In dit geval is, conform de bovenbeschreven werkwijze, de keuze tussen de verschillende verwerkingsopties al gemaakt. In het POL/MER Grensmaas is ervoor gekozen de bij het cluster Meers-Maasband-Urmond vrijkomende niet-vermarktbaar grond te bergen in een dekgrondberging.

In deze beschikking dient vervolgens getoetst te worden of voldaan wordt aan de eisen die gelden ten aanzien van de verwerkingsoptie "storten in plassen/kleischermen/depots" uit ABM, te weten:

1. er mag alleen weerdgrond uit het Wvo-beheersgebied van de Maas en het Julianakanaal (voor zover deel uitmakend van het geval de Maas) worden geborgen;
2. de weerdgrond is niet verontreinigd door een puntbron;
3. nazorgplicht op basis van de Wm;
4. de omvang moet minimaal 100.000 m³ bedragen (in verband met beheer en nazorg);
5. op het depot moet ter afdekking een leeflaag worden aangebracht die voldoet aan de eisen zoals beschreven onder "bodem blijft bodem";
6. de leeflaag is voldoende erosiebestendig.

De eisen met betrekking tot de leeflaag (punt 5), onder de verwerkingsoptie "bodem blijft bodem", houden het volgende in:

- a. de weerdgrond die wordt toegepast is afkomstig uit het Wvo-beheersgebied van de Maas dan wel het Julianakanaal (voor zover deel uitmakend van het geval de Maas);
- b. de weerdgrond is onbewerkt en is vrijgekomen binnen hetzelfde project als waar deze wordt toegepast;
- c. de weerdgrond is niet verontreinigd door een puntbron;
- d. de bodemopbouw na toepassing van de weerdgrond is zowel wat betreft volgorde als wat betreft dikte van de bodemlagen vergelijkbaar met de bodemopbouw ter plaatse;
- e. de kwaliteit van de leeflaag moet voldoen aan de saneringsdoelstelling;
- f. als de weerdgrond is aangebracht op weerdgrond die een slechtere kwaliteit heeft dan de saneringsdoelstelling, dan moet de leeflaag voldoende erosiebestendig zijn.

3.2.4. Beleidsstandpunt verwijdering baggerspecie

Naast het bovenstaande zijn voor de verwerkingsoptie "storten in plassen/kleischermen/depots" van kracht de "Richtlijnen voor baggerspeciéstortplaatsen" uit het Bvb.

- Minimaliseren emissie

Deze richtlijnen gaan ervan uit dat emissies uit baggerspeciéstortplaatsen conform de best beschikbare technieken op de best mogelijke wijze dienen te worden tegengegaan.

Ten aanzien van het isolatie-aspect van de IBC-criteria is daarbij de volgende stapsgewijze benadering van toepassing:

1. toetsing van de kwaliteit van het uittredend poriewater aan de streefwaarden grondwater. Voor die stoffen waarbij geen overschrijding optreedt kan een nadere

beschouwing achterwege blijven. Wanneer voor geen enkele verontreinigende stof overschrijding van de streefwaarden grondwater plaatsvindt zijn geen verdere isolatievoorzieningen vereist. Voor stoffen waarbij de streefwaarden worden overschreden dient stap 2 te worden uitgevoerd.

2. toetsing van de emissie uit de baggerspeciéstortplaats aan de toelaatbare flux. Zonodig dienen verschillende varianten en/of locaties in beschouwing te worden genomen. Indien het niet mogelijk is om ook met isolatie aan de fluxbeperking te voldoen volgt stap 3.
3. met gebruikmaking van de best beschikbare technieken dient de emissie zo goed mogelijk te worden gereduceerd, zowel in de consolidatiefase als daarna.
 - Ontwerpeis voor het tegengaan van advectief transport na de consolidatiefase: reductie tot 2 mm advectief transport per jaar.
 - Diffuus transport, zo mogelijk, beperken.

Ten aanzien van de beheersing geldt het volgende.

- Isolerende voorzieningen moeten in goede staat worden gehouden en zonodig vervangen. Indien dit niet mogelijk is moeten vervangende maatregelen worden getroffen.
- Het moet mogelijk zijn maatregelen te treffen als door onvoorziene omstandigheden grotere verspreiding van verontreiniging buiten de stortplaats is opgetreden dan vooraf was voorzien.

De baggerspecie dient terugneembaar te zijn.

Ten aanzien van de controle geldt het volgende.

- De isolerende voorzieningen die worden aangebracht en isolerende maatregelen dienen zowel tijdens de aanleg als op lange termijn te worden gecontroleerd op deugdelijkheid en goede werking.
- De wijze van aanleg van isolerende voorzieningen dient te worden gecontroleerd.
- Het omringende milieu (grond- en oppervlaktewater) dient te worden gecontroleerd om te kunnen vaststellen in welke mate verspreiding van de verontreiniging buiten de stortplaats optreedt. In dit verband dient ook een nulsituatie-onderzoek plaats te vinden.

- Inherente veiligheid

Daarnaast is het van belang een baggerspeciéstortplaats zodanig in te richten dat ook op lange termijn de emissie uit de baggerspeciéstortplaats minimaal is, ook ingeval op die lange termijn isolerende voorzieningen en controle falen (inherente veiligheid).

Hiertoe geldt met betrekking tot de inrichting van stortplaatsen het volgende.

- De hoeveelheid baggerspecie per oppervlakte-eenheid dient zo groot mogelijk te zijn.
- De doorlatendheid van de specie dient minimaal te zijn.
- Horizontale compartimentering verdient aanbeveling. Hierbij wordt de baggerspecie die het meest is verontreinigd met goed uitlogbare stoffen (chromium, arseen en organische microverontreinigingen) op zo groot mogelijke afstand van het grondwater en oppervlaktewater gestort. Bij stortplaatsen boven

grondwater houdt dit in bovenin de stortplaats, bij stortplaatsen onder (grond) water middenin de stortplaats.

- Gereduceerde omstandigheden in de stortplaats dienen te worden gerealiseerd.

Met betrekking tot de lokale omstandigheden geldt het volgende.

- Een voorkeur voor de aanwezigheid van een aaneengesloten slecht doorlatende laag van voldoende dikte (bij voorkeur enkele meters dik) direct onder de baggerspeciéstortplaats.
- Voorkeur voor een locatie waar het eerste watervoerend pakket een geringe stroomsnelheid en geringe dikte heeft.
- Voorkeur voor locaties waar het verticaal stijghoogteverschil van nature klein is (bij stortplaatsen onder (grond)water).
- De afstand tussen de onderzijde van de stortplaats en het grondwater mag niet te groot zijn (bij stortplaatsen boven grondwater).

- Toelaatbaar beïnvloed gebied

Ondanks het treffen van IBC-voorzieningen en het realiseren van inherente veiligheid van de stortplaats zal toch emissie van verontreinigende stoffen optreden. Om te beoordelen of de beïnvloeding van de directie omgeving van de stortplaats toelaatbaar is moet in de inrichtingsMER c.q. vergunningaanvragen de verspreiding van de verontreiniging in de loop van de tijd in beeld worden gebracht. Als restemissie wordt voorsnog voor het toelaatbaar beïnvloed gebied rond een baggerspeciéstortplaats na een periode van 10.000 jaar als richtinggevend aangehouden: een gebied met een inhoud ter grootte van de inhoud van de baggerspeciéstortplaats.

3.2.5. Immissietoets

In de CIW-nota "Emissie-immissie. Prioritering van bronnen en de immissietoets" van juni 2000 is een methode vastgelegd om de gevolgen van een specifieke lozing op de waterkwaliteit, na toepassing van de best beschikbare technieken, te beoordelen. De basis voor deze beoordeling vormen de volgende drie uitgangspunten:

- a. de lozing mag niet significant bijdragen aan het overschrijden van de kwaliteitsdoelstelling voor het watersysteem waarop wordt geloosd;
- b. de lozing mag binnen de mengzone niet leiden tot acuut toxische effecten voor waterorganismen;
- c. de lozing mag binnen de mengzone niet leiden tot acuut toxische effecten voor sediment bewonende organismen.

3.3. Overwegingen met betrekking tot de Wvo-vergunningplichtige activiteiten

3.3.1. Overwegingen met betrekking tot de dekgrondberging

Ter plaatse van het cluster Meers-Maasband-Urmond worden de doelstellingen van het plan Grensmaas met name bereikt door verruiming van de rivier volgens het principe van weerdverlaging en stroomgeulverbreding. De hierbij vrijkomende niet-vermarktbaar materialen worden geborgen in een dekgrondberging in de locatie Meers, zijnde een diepe grindwinning, met als doel deze materialen daar te laten

(stortplaats). Uit deze dekgrondberging vindt, via het grondwater, verspreiding van verontreinigingen plaats naar de Maas.

In de dekgrondberging van het cluster Meers-Maasband-Urmond wordt de gebiedseigen weerdgrond gestort die vrijkomt bij de uitvoering van de werkzaamheden in dit cluster. Daarnaast worden schraap- en stoorlagen en de bij de veredeling in Meers vrijkomende (ontwaterde) restspecie uit het cluster Meers-Maasband-Urmond gestort in de dekgrondberging.

3.3.1.1. Afweging ABM

Ad 1 en 2.

Het cluster Meers-Maasband-Urmond ligt geheel binnen het winterbed van de Maas, als bedoeld in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (zie hiervoor de paragraaf "Algemeen" onder de overwegingen en 1 onder criteria ABM).

In opdracht van de RWS Maaswerken is in 1998-1999 bodemonderzoek ter plaatse van het cluster Meers-Maasband-Urmond uitgevoerd. Als onderzoeksopzet is de "Richtlijn Milieuchemisch Bodemonderzoek Maaswerken" gebruikt. Deze richtlijn levert, voor grote projecten, op een meer doelmatige wijze kwalitatief een vergelijkbaar inzicht in de bodemkwaliteit als de in de circulaire genoemde onderzoeksprotocollen. Er is niet voor het gehele cluster voldaan aan deze richtlijn. Met behulp van geostatistiek is in de aanvraag aangetoond dat het uitvoeren van extra bodemonderzoek op de locaties Meers en Urmond niet leidt tot een significant betrouwbaarder beeld van de bodemkwaliteit in dit cluster dan het reeds uitgevoerde onderzoek. Op de locatie Maasband blijkt dat het uitvoeren van extra bodemonderzoek leidt tot een significant betrouwbaarder beeld van de bodemkwaliteit in dit cluster dan het reeds uitgevoerde onderzoek. Derhalve is in deze vergunning een voorschrift opgenomen dat vóór aanvang van de werkzaamheden bodemonderzoek op de locatie dient te worden uitgevoerd dat het huidige onderzoek aanvult tot het niveau van de "Richtlijn Milieuchemisch Bodemonderzoek Maaswerken".

Het onderzoek is meer dan vijf jaar geleden uitgevoerd. Gelet op de RIZA-nota "Richtlijn nader onderzoek voor waterbodems" (nummer 2001.052) dient dan een actualisatie-onderzoek te worden uitgevoerd. Dit onderzoek richt zich op mogelijke wijzigingen in de bodemkwaliteit ter plaatse. Uit actualisatie-onderzoek is gebleken dat zich in deze periode geen significante wijzigingen in de bodemkwaliteit ter plaatse hebben voorgedaan tengevolge van sedimentatie en erosie.

Uit bovengenoemd milieuchemisch onderzoek blijkt dat ter plaatse van de stroomgeulverbreding in 9% van de geanalyseerde monsters de interventiewaarde voor zink wordt overschreden. Voor 2% van de geanalyseerde monsters wordt de toetsingswaarde (klasse 3) overschreden voor nikkel, koper, cadmium, PAK, PCB en DDT. Ter plaatse van de deklaagverwijdering (weerdverlaging) overschrijdt circa 6% van de geanalyseerde monsters de interventiewaarden (klasse 4) voor met name zink, maar ook cadmium. In circa 3% van de geanalyseerde monsters wordt de toetsingswaarde (klasse 3) overschreden voor PCB, OCB en PAK. Voor de dekgrondberging overschrijdt circa 1% van de geanalyseerde monsters de

interventiewaarde voor zink. In circa 7% van de geanalyseerde monsters wordt de toetsingswaarde voor nikkel, PCB, OCB en PAK overschreden. Het merendeel van de grond is in te delen in de klassen 0 tot en met 2.

Op basis van historisch onderzoek en interviews van de Maaswerken uit 1998 (en geactualiseerd in 2002) en op basis van de eerder genoemde bodemonderzoeken (en geactualiseerd bij onderhavige melding) zijn binnen het cluster Meers-Maasband-Urmond enkele puntverontreinigingen gelokaliseerd.

- 'Slikvijvers DSM' gelegen in het gebied waar stroomgeulverbreding wordt toegepast ter hoogte van Urmond. Deze puntverontreiniging wordt ten behoeve van de uitvoering van het plan Grensmaas gesaneerd. 'Stortlocatie Maasband' aan de zuidkant van Maasband, gelegen in de onvergraven natuur
- De Ur mondt ter plaatse van deelgebied Urmond uit in de Maas. De Ur kan niet worden geclassificeerd als een verontreiniging behorende tot het geval de Maas. Het betreft een ander geval van diffuse bodemverontreiniging die in relatie tot de Maas kan worden gezien als een puntverontreiniging. Het saneren van deze locatie dient aanvullend te worden uitgevoerd; ten behoeve hiervan is in de Wbb-beschikking een voorschrift opgenomen.
- Ter hoogte van de locatie Urmond stroomt een grondwaterverontreiniging, afkomstig van het bedrijfsterrein van DSM, de Maas in. Voor dit geval van ernstige bodemverontreiniging is in 2000 een beschikking afgegeven door de provincie Limburg. Door de uitvoering van de werkzaamheden in het kader van het Grensmaasproject, wordt ingegrepen in de grondwaterverontreiniging. In de Wbb-beschikking is hieromtrent een voorschrift opgenomen.

Bij de veredeling van het toutvenant komt restspecie vrij (was- en mors). Daarnaast komen bij het ontgraven van het toutvenant schraap- en stoorlagen vrij, die gestort worden in de dekgrondberging. De kwaliteit van deze grond varieert van klasse 0 tot en met 4; gelet op de oorsprong kan worden aangenomen dat deze grond gebiedseigen is.

De aangetroffen bodemverontreiniging in het gebied, met uitzondering van de hierboven genoemde puntverontreinigingen, behoort geheel tot de diffuse bodemverontreiniging veroorzaakt door inundatie en sedimentatie door de Maas (zie 2 onder criteria ABM). De gebiedseigen grond mag gestort worden in de dekgrondberging.

Ad. 3

In de voorschriften op basis van de vergunning in het kader van de Wet milieubeheer zal een nazorgplicht ten aanzien van de dekgrondberging worden opgenomen (zie 3 onder criteria ABM). In deze Wvo-vergunning wordt een voorschrift opgenomen met het oog op de monitoring van de zich uit de dekgrondberging naar het oppervlaktewater verspreidende verontreinigingen en met het oog op de instandhouding van de leeflaag.

Ad. 4

De omvang van de dekgrondberging Meers bedraagt circa 2,9 miljoen m³ en voldoet daarmee ruimschoots aan de minimumomvang van 100.000 m³ (zie 4 onder criteria ABM).

Ad. 5

Een volgend vereiste uit ABM is dat op de dekgrondberging ter afdekking een leeflaag moet worden aangebracht die voldoet aan de eisen zoals beschreven onder "bodem blijft bodem".

De grond die wordt toegepast in de leeflaag is afkomstig uit het cluster Meers-Maasband-Urmond, hetgeen inhoudt dat voldaan is aan de vereisten gesteld onder a, b en c van de verwerkingsoptie "bodem blijft bodem" (zie eerdere overwegingen). De dekgrondberging wordt omringd door onvergraven natuur, waarmee voldaan wordt aan vereiste d.

De kwaliteit van de leeflaag moet voldoen aan de saneringsdoelstelling, welke voor het cluster Meers-Maasband-Urmond, vanwege de regelmatige overstroming, HVN/BGW_{droge natuur} betreft. Voor de toepassing "bodem blijft bodem" stelt ABM (blz. 74) dat de toetsing plaatsvindt door het gemiddelde gehalte in de toe te passen weerdgrond te vergelijken met 1,2 maal de saneringsdoelstelling. Op basis van deze toetsing heeft aanvrager een vlekkenkaart (rood-groene-vlekkenkaart) samengesteld met gebieden waar de deklaag wel (groen) of niet (rood) voldoet aan de saneringsdoelstelling. Ten behoeve van de leeflaag op de dekgrondberging wordt enkel grond uit de groene gebieden aangewend. Op deze wijze bewerkstelligt de aanvrager dat voldaan wordt aan de saneringsdoelstelling. Vereiste f wordt verder onder ad. 6 behandeld.

Ad. 6

In deze beschikking wordt een voorschrift opgenomen dat de leeflaag van de dekgrondberging voldoende erosiebestendig dient te zijn. De vergunninghouder dient vóór toepassing van de leeflaag een plan in te dienen, waarin beschreven is op welke wijze deze erosiebestendigheid gegarandeerd wordt. Dit plan heeft mijn goedkeuring.

Verder wordt in deze beschikking een voorschrift opgenomen dat de dikte van de leeflaag (op enige plaats) minimaal 1 meter dient te bedragen.

3.3.1.2. Afweging Bvb

Voor de met de dekgrondberging Meers vergelijkbare berging in Aan de Maas, een ander cluster van het Grensmaasplan, zijn verspreidingsberekeningen uitgevoerd, waarna de emissie in Meers kwantitatief is afgeleid. Hieruit blijkt het volgende:

- A. in het uittredend poriewater worden de streefwaarden voor grondwater overschreden.
- B. de emissie overschrijdt de toelaatbare flux.

Indien niet voldaan wordt aan toetsstap B dient de emissie met gebruikmaking van de best beschikbare technieken zoveel mogelijk te worden gereduceerd. Ten behoeve hiervan zijn in het MER een aantal alternatieven voor de inrichting van de

dekgrondberging afgewogen die gericht zijn op het beperken van de emissie. Als alternatief zijn beoordeeld:

1. gescheiden versus ongescheiden berging (kern-mantel-principe);
2. infiltratie beperken met behulp van drainage;
3. isolatie van de bodem met folie;
4. isolatie van de bodem met organisch rijke klei;
5. drempel onder de dekgrondberging.

Hierbij bleek dat de eerste vier alternatieven niet als milieu-effectief kunnen worden beoordeeld, omdat met name kosten en baten niet tegen elkaar opwegen. Enkel het alternatief waarbij onder de berging een drempel wordt aangelegd tot in een slecht doorlatende laag ressorteert voldoende positieve milieu-effecten tegen acceptabele kosten. Bij bergingen die niet aansluiten op een ondoorlatend substraat is de maatregel niet effectief. Aangezien uit het onderstaande blijkt dat ook zonder drempel voldaan wordt aan het Bvb, wordt deze niet voorgeschreven in deze vergunning.

Na afweging van bovengenoemde emissiebeperkende alternatieven is de toets met betrekking tot het toelaatbaar beïnvloede gebied uitgevoerd, waaruit bleek dat:

- C. het na 10.000 jaar door de berging beïnvloede gebied kleiner is dan de inhoud van de dekgrondberging.

Tot slot zijn in het MER een aantal alternatieven voor de inrichting van de dekgrondberging afgewogen die gericht zijn op het beperken van de verspreiding:

6. verticale isolatie met klei-bentoniet-scherm rondom de berging;
7. geohydrologische isolatie door middel van verticale bronbemaling buiten de berging.

Hierbij bleek dat beide alternatieven niet als milieu-effectief dan wel milieu-efficiënt kunnen worden beoordeeld en derhalve niet zijn opgenomen in voorliggende aanvraag.

Daarnaast zijn de overige richtlijnen voor baggerspeciéstortplaatsen uit het Bvb doorlopen. Zoals uit het bovenstaande blijkt worden geen IBC-maatregelen genomen ter beperking van de emissie, hetgeen inhoudt dat ook de voorschriften uit het Bvb met betrekking tot beheersing en controle van deze maatregelen niet van toepassing zijn.

De locatie van de dekgrondberging is vastgelegd in het op 1 juli 2005 vastgestelde POL/MER Grensmaas; bij de locatiekeuze is rekening gehouden met de aspecten van inherente veiligheid uit het Bvb.

3.3.1.3. Afweging immissietoets

Daar bij deze dekgrondberging, door de ligging in het winterbed van de Maas, de uittredende verontreinigingen zich via het grondwater voornamelijk rechtstreeks naar het oppervlaktewater zullen verspreiden is in dit geval gekeken naar de toelaatbaarheid van de emissie naar oppervlaktewater. Hierbij is de emissie getoetst conform de CIW-nota "Emissie-Immissie". Deze nota is bedoeld voor de toetsing van de toelaatbaarheid van emissies uit puntbronnen, waarbij gebruik wordt gemaakt van bepaalde meng- en verspreidingsberekeningen. De emissie uit de dekgrondberging is echter veel diffuser en zal dus sneller mengen met het ontvangende oppervlaktewater,

hetgeen gunstiger is voor het oppervlaktewater dan (dezelfde verontreiniging in) een puntlozing. Toepassing van de nota levert in dit geval een "worst-case-benadering" op. De immissietoets toont aan dat de emissie uit de dekgrondberging, zelf mét toepassing van deze "worst-case-benadering" voldoet aan de uitgangspunten en derhalve toelaatbaar is.

3.3.1.4. Verspreiding van verontreiniging (visueel) tijdens storten

In de dekgrondberging Meers wordt gebiedseigen weerdgrond, waaronder ook schraap- en stoorlagen en (ontwaterde) restspecie, van de locatie Meers-Maasband-Urmond gestort. De dekgrondberging ligt in het winterbed van de Maas en staat niet in open verbinding met Maas. Tijdens de stortwerkzaamheden zal vertroebeling van het in de dekgrondberging aanwezige grond-, hemel- en consolidatiewater optreden.

Met betrekking tot de visuele verontreiniging in de dekgrondberging wordt geen eis opgenomen, omdat het slechts een tijdelijke plas betreft waarin geen functionerend ecosysteem aanwezig is.

Indien zich een hoogwatergolf aandient tijdens de uitvoering van de werkzaamheden, zullen de werkzaamheden in de dekgrondberging tijdig worden gestaakt, zodat bezinking van onopgeloste bestanddelen in de dekgrondberging kan plaatsvinden. Daarmee wordt verspreiding van verontreiniging uit de dekgrondberging voorkomen c.q. beperkt. Aangezien de plek waar gegraven wordt in de dekgrondberging onder maaiveld ligt, is de kans op erosie van de weerdgrond in de dekgrondberging tijdens een hoogwatergolf gering. Derhalve stem ik in met de werkwijze van aanvrager om geen maatregelen te nemen om verspreiding van onopgeloste bestanddelen tijdens hoogwater te voorkomen.

3.3.1.5. Monitoring

Verspreiding

Na afronding van de werkzaamheden zullen zich uit de dekgrondberging verontreinigingen verspreiden, via het grondwater, naar het oppervlaktewater van de Maas. De aard, omvang en richting van deze verspreiding is berekend, zoals in het bovenstaande is toegelicht. Regelmatig dient, middels monitoring, te worden nagegaan of de werkelijke verspreiding uit de dekgrondberging voldoet aan de verspreiding als berekend.

Met het oog hierop wordt in deze beschikking een voorschrift opgenomen dat de vergunninghouder, binnen zes maanden na het van kracht worden van deze beschikking een monitoringplan hiertoe dient op te stellen, dat goedkeuring behoeft van de waterkwaliteitsbeheerder. In het monitoringplan dient minimaal te zijn vastgelegd:

- waar, wanneer en op welke wijze de vaststelling van de nulsituatie plaatsvindt;
- waar, wanneer en op welke wijze de monitoring plaatsvindt;
- welke acties worden ondernomen indien de verspreiding groter is dan de berekende verspreiding;
- op welke manier de verspreiding naar het oppervlaktewater wordt bepaald;

- wanneer en op welke wijze rapportage van de resultaten van de monitoring aan de waterkwaliteitsbeheerder plaatsvindt.

Dikte leeflaag

Na afronding van de werkzaamheden zal de dekgrondberging overstroomd bij hoogwater. De leeflaag dient ter voorkoming van contact tussen de inhoud van de berging en het oppervlaktewater. De leeflaag dient dan ook in stand te worden gehouden.

Hiertoe wordt in deze beschikking een voorschrift opgenomen dat de vergunninghouder, binnen zes maanden na het van kracht worden van deze beschikking een monitoringplan hiertoe dient op te stellen, dat goedkeuring behoeft van de waterkwaliteitsbeheerder. In het monitoringplan dient minimaal te zijn vastgelegd:

- waar, wanneer en op welke wijze de vaststelling van de nulsituatie plaatsvindt;
- waar, wanneer en op welke wijze de monitoring plaatsvindt;
- welke acties worden ondernomen indien de dikte van de leeflaag niet meer voldoet aan het in deze beschikking gestelde;
- wanneer en op welke wijze rapportage van de resultaten van de monitoring aan de waterkwaliteitsbeheerder plaatsvindt.

3.3.2. Overwegingen met betrekking tot de tijdelijke depots

3.3.2.1. Dekgrond

Bodemonderzoek ter plaatse van het cluster Meers-Maasband-Urmond laat zien dat niet alle dekgrond voldoet aan de saneringsdoelstelling. De aanvrager heeft dit inzichtelijk gemaakt met behulp van de eerder aangehaalde rood-groene-vlekkenkaart. De in depot te zetten dekgrond is afkomstig uit zowel rode als de groene gebieden en bedraagt ca. 130.000 m³; de grond wordt uiteindelijk gestort in de dekgrondberging, toegepast als leeflaag of gebruikt ter opvulling van een voormalige grindwinning. De grond bevindt zich nu in de deklaag verspreid over het cluster Meers-Maasband-Urmond. In het tijdelijk depot vindt concentratie plaats en door storting in de dekgrondberging wordt de grond definitief geconcentreerd geborgen, waarbij verspreidings- en blootstellingsrisico's afnemen. Milieuhygiënisch gezien bestaat dan ook geen bezwaar tegen het tijdelijk in depot zetten van deze dekgrond.

3.3.2.2. Hoogwater

Bij hoogwater zullen de tijdelijke depots overstroomd en kan erosie optreden. Ter voorkoming hiervan dienen door de vergunninghouder maatregelen te worden getroffen om erosie en daarmee verspreiding van de verontreinigingen te voorkomen. In deze beschikking wordt een voorschrift opgenomen dat de vergunninghouder, binnen drie maanden na het van kracht worden van deze beschikking een plan ter goedkeuring aan de waterkwaliteitsbeheerder dient te overleggen waarin beschreven is op welke wijze de erosiebestendigheid van de tijdelijke depots wordt gewaarborgd.

3.3.3. Overwegingen met betrekking tot het opvullen van een voormalige grindwinning in de locatie Meers.

Op de locatie Meers wordt, indien er een overschot aan te bergen dekgrond is, een voormalige grindwinning opgevuld. Deze toepassing valt onder de verwerkingsoptie "bodem blijft bodem". De eisen die voor deze toepassing gelden, zijn opgesomd onder de "Overwegingen met betrekking tot de dekgrondberging".

De weerdgrond die wordt toegepast is afkomstig van het cluster Meers-Maasband-Urmond en daarmee uit het Wvo-beheersgebied van de Maas. De weerdgrond is onbewerkt en vrijgekomen binnen het cluster Meers-Maasband-Urmond en dus hetzelfde project als waar deze wordt toegepast. De weerdgrond is niet verontreinigd door een puntbron, zoals in voorgaande overwegingen beschreven. De bodemopbouw na toepassing van de weerdgrond is zowel wat betreft volgorde als wat betreft dikte van de bodemlagen vergelijkbaar met de bodemopbouw ter plaatse. De grond die toegepast wordt ten behoeve van deze opvullingen betreft de deklaag van de locatie Meers-Maasband-Urmond en deze wordt in deze toepassing ook weer als deklaag c.q. leeflaag toegepast. Hiermee is voldaan aan deze toepassingseis. De kwaliteit van de leeflaag moet voldoen aan de saneringsdoelstelling. Ten behoeve van deze opvullingen mag enkel grond worden gebruikt die voldoet aan de saneringsdoelstelling. Hiertoe wordt een voorschrift in deze beschikking opgenomen. Als de weerdgrond is aangebracht op weerdgrond die een slechtere kwaliteit heeft dan de saneringsdoelstelling, dan moet de leeflaag voldoende erosiebestendig zijn. De opvullingen zijn gelegen aan de westkant van het eiland Meers-Maasband-Urmond. Uit de rood-groene-vlekkenkaart blijkt dat de deklaag die hier aanwezig is voldoet aan de saneringsdoelstelling. De erosiebestendigheid van de opvullingen hoeft dus niet gewaarborgd te worden. Bovenstaande overwegingen tonen aan dat voldaan wordt aan alle vereisten van de verwerkingsoptie "bodem blijft bodem".

3.3.4. Overwegingen met betrekking tot het lozen van restwater.

Het restwater, bestaande uit grond-, consolidatie- en hemelwater, dat in de dekgrondberging aanwezig is nadat de berging grotendeels gevuld is, dient te worden afgepompt om de leeflaag in den droge te kunnen aanbrengen. Dit water wordt geloosd op de Maas. In dit water zullen onopgeloste bestanddelen aanwezig zijn. Omdat in de dekgrondberging weerdgrond wordt gestort variërend van klasse 0 tot en met klasse 4, mag aangenomen worden dat de onopgeloste bestanddelen dezelfde mate van verontreiniging bevatten. Om de verspreiding van deze verontreiniging en de visuele verontreiniging in de Maas tengevolge van de lozing zoveel mogelijk te beperken, wordt in deze beschikking de lozingseis opgenomen dat dit water niet meer dan 50 mg/l onopgeloste bestanddelen mag bevatten. Zonodig dient de vergunninghouder maatregelen te treffen, waarmee genoemde lozingseis gegarandeerd wordt.

Gedetailleerde gegevens met betrekking tot de lozing van rest- en bemalingswater dienen door de vergunninghouder uiterlijk drie maanden voor uitvoering van de lozing aan de waterkwaliteitsbeheerder ter goedkeuring te worden overgelegd. Het betreft:

- de te lozen hoeveelheid;

- de wijze van lozing;
- de capaciteit van de in te zetten pomp(en);
- de begin- en einddatum van de lozing;
- de locatie van de lozing;
- een beschrijving van de te nemen maatregelen om aan de lozingseis te voldoen.

3.3.5. Overwegingen met betrekking tot de overige voorschriften

3.3.5.1. Kwaliteitsplan

Op het moment van de aanvraag is veel, specifiek uitvoeringsgerichte informatie, nog niet bekend. Het gaat hier om:

- de organisatie en verantwoordelijkheden;
- de hoeveelheden grondstromen en grondverzet per maatregel;
- een beschrijving van het type en de hoeveelheid materieel dat wordt gebruikt;
- de planning van de uitvoering, inclusief eventuele fasering van de werkzaamheden.

In deze beschikking wordt een voorschrift opgenomen dat de vergunninghouder uiterlijk drie maanden voor aanvang van de werkzaamheden een kwaliteitsplan ter goedkeuring moet indienen bij de waterkwaliteitsbeheerder.

3.3.5.2. Logboek grondstromen

In verband met de controle op het grondstromentransport wordt in deze beschikking een voorschrift opgenomen met betrekking tot het bijhouden van een logboek van de grondstromen. Eventuele wijzigingen in het grondstromentransport ten opzichte van het werkplan dienen geregistreerd te worden in het logboek. Het logboek dient te allen tijde beschikbaar te zijn op het werk.

3.3.5.3. Melding aanvang en beëindiging werkzaamheden

In deze vergunning is ten behoeve van het toezicht en de handhaving een voorschrift opgenomen, waarin is opgenomen dat de vergunninghouder aanvang en beëindiging van de werkzaamheden vooraf dient te melden aan de waterkwaliteitsbeheerder.

3.3.4.4. Aanwijzen contactpersoon.

In deze vergunning is ten behoeve van het toezicht en de handhaving een voorschrift opgenomen, waarin is opgenomen dat de vergunninghouder een contactpersoon dient aan te wijzen en dit dient te melden aan de waterkwaliteitsbeheerder.

3.3.6. Overwegingen met betrekking tot de overige activiteiten.

Ten behoeve van de uitvoering van het plan Grensmaas vinden in het cluster Meers-Maasband-Urmond een aantal overige activiteiten plaats, waaronder het ophogen en verleggen van kaden. De uitvoering hiervan maakt geen onderdeel uit van deze vergunning, maar wel van het plan Grensmaas. Het uitvoeren van deze activiteiten

wordt te zijner tijd beoordeeld in een ander wettelijk kader. Daar waar bij deze activiteiten Wvo-vergunningplichtige handelingen plaatsvinden, is de beoordeling in deze beschikking opgenomen.

3.3.7. Overwegingen met betrekking tot het Milieueffectrapport ten behoeve van de dekgrondbergingen

Op 11 oktober 2000 is de startnotitie "MER inrichting dekgrondberging Meers" ingediend. De MER is uitgevoerd in aansluiting op het Besluit MER categorie C18.3 voor het destijds nog uit te voeren Proefproject Meers; met dien verstande dat het MER betrekking had op de gehele dekgrondberging op de locatie Meers, als nu onderdeel van het plan Grensmaas. Op 12 juni 2001 is het toetsingsadvies van de Commissie voor de milieu-effectrapportage ontvangen. Dit advies is betrokken bij de besluitvorming over het proefproject.

Op 1 februari 2006 heb ik het MER voor de inrichting van de overige dekgrondbergingen in het plan Grensmaas, te weten Bosscherveld, Borgharen, Itteren, Aan de Maas, Nattenhoven en Koeweide, ontvangen. Dit MER heb ik beschouwd als een aanvulling en actualisatie van eerder genoemde MER-procedure. Dit MER heeft van 30 maart 2006 tot en met 10 mei 2006 ter inzage gelegen. Op 20 april 2006 is een openbare zitting gehouden. Een verslag van deze zitting ligt samen met de overige stukken betreffende deze procedure ter inzage. Naar aanleiding van het MER zijn (mondelijke) zienswijzen ingediend. Op 16 juni 2006 is een positief advies van de Commissie voor de milieu-effectrapportage ontvangen; dit advies is verwerkt in deze vergunning.

4. PROCEDURE

4.1. Algemeen

De procedure met betrekking tot de aanvraag om vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewater vindt plaats conform het gestelde in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht en de van toepassing zijnde artikelen uit de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en de Wet milieubeheer. Bij brief van 14 maart 2006, met kenmerk DLB2006/2530, heb ik de termijn ex artikel 3:18 van de Awb voor het nemen van onderhavig besluit met tien weken verlengd.

4.2. Coördinatie met de Wet milieubeheer

De onderhavige aanvraag wordt gecoördineerd behandeld als bedoeld in paragraaf 8.1.3.2. Wm en artikel 7b Wvo met een aanvraag om een vergunning in het kader van de Wet milieubeheer. Separate toezending van de aanvragen over en weer is niet nodig geweest. Zowel Gedeputeerde Staten als ik hebben de adviestermijn als bedoeld in artikel 8.31 van de Wet milieubeheer verlengd met zes weken (brief d.d. 6 februari 2006, DLB 2006/1306).

Het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg heeft advies uitgebracht met betrekking tot de samenhang van de beschikkingen. Ik heb deze brief op 12 mei 2006 ontvangen en geregistreerd onder nummer DLB2006/5441.

4.3. Coördinatie hoofdstuk 14 Wet milieubeheer.

Gelijktijdig met de aanvraag op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewater zijn vergunningen op grond van de Wet milieubeheer, de Ontgrondingenwet en de Wet beheer rijkswaterstaatswerken en ontheffingen op grond van de Flora- en faunawet aangevraagd. Daarnaast is op 19 april 2006 een melding op grond van de Wet bodembescherming bij mij ingediend.

Tezamen met het indienen van de aanvraag om een vergunning op grond van de Wet milieubeheer heeft het Consortium Grensmaas volgens de coördinatieregeling conform hoofdstuk 14 van de Wet milieubeheer aan Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg verzocht om een gecoördineerde voorbereiding en behandeling van bovengenoemde aanvragen en melding te bevorderen.

5. SLOTOVERWEGING

De procedure met betrekking tot de aanvraag om vergunning krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewater heeft plaatsgevonden conform het gestelde in de Algemene wet bestuursrecht en de Wet milieubeheer.

Gezien de aard en omvang van de lozing in relatie tot de aard en omvang van het ontvangende oppervlaktewater bestaat geen bezwaar tegen het onder voorschriften verlenen van de gevraagde vergunning.

6. BESLUIT

Gelet op met name artikel 1, eerste lid en derde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren, de Wet milieubeheer, de Algemene wet bestuursrecht en op de hierboven staande overwegingen besluit ik:

1. aan het Consortium Grensmaas BV te Panheel, hierna te noemen 'de vergunninghouder', vergunning te verlenen voor het verrichten van lozingen in het kader van de uitvoering van het cluster Meers-Maasband-Urmond van het plan Grensmaas in de gemeente Stein, onder de hierna volgende voorschriften;
2. de aanvraag d.d. 1 februari 2006 en de aanvullingen d.d. 17 maart 2006 en 21 maart onderdeel uit te laten maken van de vergunning, behalve indien daarvan blijkt de hierna volgende voorschriften mag of moet worden afgeweken;
3. het MER geen onderdeel te laten uitmaken van deze vergunning, tenzij delen hiervan genoemd worden in de voorschriften.

7. VOORSCHRIFTEN

Voorschrift 1. Plaatsbepaling.

De lozingen moeten worden uitgevoerd volgens de bij de aanvraag voor deze vergunning verstrekte gegevens en tekeningen, behalve als daarvan, volgens de hierna volgende voorschriften, mag of moet worden afgeweken.

Voorschrift 2. Dekgrondberging.

1. In de dekgrondberging Meers mag uitsluitend gebiedseigen weerdgrond, afkomstig van het cluster Meers-Maasband-Urmond van het plan Grensmaas, gestort worden.
2. Op de dekgrondberging dient een leeflaag te worden aangebracht.
3. De leeflaag mag uitsluitend worden aangelegd met gebiedseigen weerdgrond, afkomstig van het cluster Meers-Maasband-Urmond van het plan Grensmaas.
4. De kwaliteit van de leeflaag dient te voldoen aan HVN/BGWdroge natuur.
5. De leeflaag dient op enige plaats minimaal 1 meter dik te zijn.
6. De leeflaag dient erosiebestendig te zijn.
7. Binnen zes maanden na het van kracht worden van deze beschikking dient de vergunninghouder een plan aan de waterkwaliteitsbeheerder te overleggen waarin is beschreven op welke wijze de erosiebestendigheid wordt gewaarborgd.
8. Dit plan en eventuele wijzigingen daarop behoeven goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.
9. De leeflaag dient uitgevoerd te worden conform het goedgekeurde plan.

Voorschrift 3. Monitoringplan dekgrondberging.

1. Binnen zes maanden na het van kracht worden van deze beschikking dient de vergunninghouder een monitoringplan bij de waterkwaliteitsbeheerder in te dienen dat gericht is op de monitoring van:
 - a. de dikte van de leeflaag van de dekgrondberging;
 - b. de aard en omvang van de verspreiding van verontreinigingen uit de dekgrondberging naar het oppervlaktewater.
2. In dit monitoringplan dient minimaal te zijn vastgelegd:
 - a. waar, wanneer en op welke wijze de vaststelling van de nulsituatie plaatsvindt;
 - b. waar, wanneer en op welke wijze de monitoring plaatsvindt;
 - c. welke meet- en rekenmethoden worden toegepast voor de bepaling van de verspreiding uit de dekgrondberging naar oppervlaktewater;
 - d. welke maatregelen worden genomen indien de dikte van de leeflaag niet meer voldoet aan de voorschriften als gesteld in deze beschikking en/of indien de verspreiding naar oppervlaktewater groter is dan de berekende verspreiding;
 - e. wanneer en op welke wijze rapportage van de resultaten van de monitoring aan de waterkwaliteitsbeheerder plaatsvindt.
3. Het monitoringplan en eventuele wijzigingen daarop behoeven goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.
4. De monitoring dient uitgevoerd te worden conform het goedgekeurde plan.

Voorschrift 4. Erosiebestendigheid tijdelijke depots.

1. De tijdelijke depots dienen erosiebestendig te zijn.
2. Binnen drie maanden na het van kracht worden van deze beschikking dient de vergunninghouder een plan aan de waterkwaliteitsbeheerder te overleggen waarin is beschreven op welke wijze deze erosiebestendigheid wordt gewaarborgd.
3. Dit plan behoeft goedkeuring van de waterkwaliteitsbeheerder.
4. De tijdelijke depots dienen uitgevoerd te worden conform het goedgekeurde plan.

Voorschrift 5. Lozen restwater.

1. Het gehalte aan onopgeloste bestanddelen in te lozen restwater mag niet meer bedragen dan 50 mg/l (bepaald volgens NEN6621).
2. Uiterlijk drie maanden vóór de uitvoering van de lozing dient de vergunninghouder gedetailleerde gegevens met betrekking tot de lozing ter goedkeuring aan de waterkwaliteitsbeheerder te overleggen. Dit betreft minimaal:
 - a. de te lozen hoeveelheid;
 - b. de wijze van lozing;
 - c. de capaciteit van de in te zetten pomp(en);
 - d. de begin- en einddatum van de lozing;
 - e. de locatie van de lozing;
 - f. een beschrijving van de te nemen maatregelen om aan de lozingseis te voldoen.
3. De lozing dient te worden uitgevoerd conform de goedkeuring.

Voorschrift 6. Aanvullend bodemonderzoek.

Het reeds uitgevoerde onderzoek op de locatie Maasband dient te worden aangevuld tot het niveau van de "Richtlijn Milieuchemisch Bodemonderzoek Maaswerken". Het onderzoek dient drie maanden voor aanvang van de werkzaamheden te worden aangereikt aan het bevoegd gezag.

Voorschrift 7. Opvullen voormalige grindwinning.

1. Ten behoeve van het opvullen van een voormalige grindwinning op de locatie Meers mag uitsluitend gebiedseigen weerdgrond, afkomstig van het cluster Meers-Maasband-Urmond van het plan Grensmaas, gebruikt worden.
2. De toe te passen grond moet voldoen aan HVN/BGWdroge natuur.

Voorschrift 8. Kwaliteitsplan.

1. Uiterlijk drie maanden vóór aanvang van de werkzaamheden dient de vergunninghouder een kwaliteitsplan, zoals omschreven in het Grondstoffen- en Grondstromenplan, ter goedkeuring in te dienen bij de waterkwaliteitsbeheerder.
2. Dit kwaliteitsplan dient minimaal te bevatten:
 - a. de organisatie en verantwoordelijkheden;
 - b. de hoeveelheden grondstromen en grondverzet per maatregel;
 - c. een beschrijving van het type en de hoeveelheid materieel dat wordt gebruikt;
 - d. de planning van de uitvoering, inclusief eventuele fasering van de werkzaamheden.
3. Jaarlijks, vóór 1 maart, dient een geactualiseerd kwaliteitsplan ter goedkeuring te worden ingediend bij de waterkwaliteitsbeheerder.
4. De werkzaamheden dienen te worden uitgevoerd conform het goedgekeurde kwaliteitsplan.

Voorschrift 9. Logboek grondstromen.

1. De vergunninghouder dient een logboek bij te houden met betrekking tot de grondstromen.
2. In het logboek dient dagelijks en van elk transport te worden vastgelegd:
 - a. wat de herkomst en bestemming van de grond is;
 - b. wat de aard en hoeveelheid van de verontreiniging van de grond is;
3. Het logboek dienen te allen tijde beschikbaar te zijn op het werk.

Voorschrift 10. Melding aanvang en beëindiging werkzaamheden.

Uiterlijk drie werkdagen vóór aanvang en uiterlijk drie werkdagen ná afloop van de werkzaamheden dient hieromtrent schriftelijk melding te worden gedaan aan de waterkwaliteitsbeheerder.

Voorschrift 11. Beheer en onderhoud.

De lozingswerken en voorzieningen moeten doelmatig functioneren, in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend. Aanwijzingen die hieromtrent ter bescherming van de bij de vergunningverlening betrokken belangen door of vanwege de waterkwaliteitsbeheerder worden gegeven moeten door de vergunninghouder worden opgevolgd.

Voorschrift 12. Aanwijzen contactpersoon.

De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmede door of namens de waterkwaliteitsbeheerder in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd. De vergunninghouder deelt binnen veertien dagen nadat deze vergunning in werking is getreden de waterkwaliteitsbeheerder mee de naam, het adres en het telefoonnummer van degene die door of vanwege hem is aangewezen. Wijzigingen dienen onmiddellijk te worden gemeld.

Voorschrift 13. Calamiteitenregeling.

1. Indien als gevolg van een ongewoon voorval nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater zijn of dreigen te ontstaan, moet de vergunninghouder (onverminderd de eventuele aansprakelijkheid van de vergunninghouder) onmiddellijk maatregelen treffen, om een nadelige beïnvloeding van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen te beperken of ongedaan te maken.
2. Van een dergelijk ongewoon voorval dient de vergunninghouder onmiddellijk de waterkwaliteitsbeheerder (via Vuilwaterwacht: 0800-0341) in kennis te stellen. De informatie moet bevatten:
 - a. de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - b. de ten gevolge van het voorval vrijkomende stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - c. andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen van het voorval voor het ontvangende oppervlaktewater te kunnen beoordelen;

- d. de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
3. Zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 14 dagen na een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder aan de waterkwaliteitsbeheerder informatie over de maatregelen verstrekken die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

8. ONDERTEKENING
(gereserveerd)

9. MEDEDELINGEN
(gereserveerd)

10. EXPEDITIE